

Namque comas piceo, diamque obnubit amictu
 Dum faciem, ipse suis proditur a radiis,
 Qui se se offusis e nubibus erumpentes
 Spectantum incurrunt denique luminibus.
 Parce ferox: nescis tua quem dementia contra
 Arma ferat, nescis quod facinus facias.
 Auctorem lædis rerum, cœlique potentem
 (Nec tremis admitti conscius?) e nihilo
 Qui cœlum, terramque olim, camposque liquentes
 Undarum nutu condidit omnifero;
 Astriferumque orbem stellis fulgentibus ornat,
 Astrorum & varias temperat usque vices.
 Quem sæpe ignifero percurrentem aera curru;
 Terrentemque alto corda hominum tonitru,
 Aligerum volitant subter mille agmina, mille
 Post subeunt, totidemque antevolant acies,
 Et Regis nutum observant, & iussa capeffunt,
 Sive urbes fundo vertere sacrilegas,
 Seu pestem populis, bellumve immittere iussit,
 Miscere & subitis omnia funeribus.
 Ille Austrum, Zephyrumque, ille & te condidit idem.
 Pergis & auctorem lædere, sæve, tuum?
 Ille, velit, potis est damnatum carcere cœco
 Te penitus rupes abdere in Æolias,
 Et potis est dura vel te vincire catena,
 Vel procul arentes pellere in Æthiopas,
 Nusquam ubi, queis aleris, queis gaudes, frigora, nusquam
 Aut glaciem, aut patrias jam tibi, dure, nives
 Cernere erit, sed quod vicina lampade semper
 Torret, & adsidue Phœbus hiulcat argos,
 Regnat ubi semper, luditque tepentibus auris
 Illa tibi invisi scilicet aura Noti.
 Hæc puer, & majora potest, teque improbe quavis
 Perdere, vel quovis excruciare modo.